

014 Het Sliedrechts dialect

(Publicatie van de Oudheidkundige Vereniging "Sliedrecht")

Zô, wa'k veeders nog over Baonhoek weet is nie zô interessant. 'k Wou daerom in dut stuksie 's wat vertelle over wat algemêene dinge. En dan denk ik aldereerst aan de loting voor de Militaire dienst. Tegewoordig wordt rechtstreeks in Den Haag bepaald welke jongeloi in dienst motte komme, maor vroeger gebeurde dat in elke gemêente deur loting. Die loting wier gehouwe in de Goedereloods achteraan de Sesjonsweg, de loods die 'n paor maonde geleeje gesloopt wier.

Jonges die achttien jaer wiere en deur d'n militaire dokter goedgekeurd wazze, krece een oproep om in de Goedereloods te komme lote. Op de lotingsdag sting op 'n taofel een gôôte glaoze fles of pot mit briefies d'r in. Elk briefie had een nommer. De lotelinge, zô wiere de jonges die kwamme lote genoemd, stakke d'r haand in de pot, en trokke een lootjie. Dank kò-je een hōg of 'n lêg nommer trekke. Die een hōg nommer trokke wisse al zeker dat ze niet op hoefde te komme; d'r wazze minder soldaote nôdig dan d'r lotelinge wazze. De jonges die een nommer trokke dat nog gêen zekerheid gaf over de vraeg of ze op mosse komme of niet, die hadde 'n zōgenaomd hangnummer getrokke.

Nou, voor de jonges die zeker wiste dat ze vrijgesteld wazze, was 't fêest. Die gonge luidkêels zingend, mit 't lootjie op de pet of op de borst, langs d'n dîjk. Dat wier ok an huis fêestelijk gevierd en zô gonge ze van huis tot huis bij aal degene die "uitgeloot" wazze. 'n Hōp wazze d'r haalverwege de rit al stomdronke. In een huisie mit 'n niet aal te starke vloer is 't wel 's gebeurd dat ze aal dansend deur de vloer zakte. In de Plisieverordering sting wel dat-jie in een kennelijke staat van dronkenschap niet op de openboare weg moch komme, maor op de lotingsdag was d'r gêen plisie-agent op d'n dîjk te zien. As ik me goed herinner wier d'r aagelijk elk jaer 't zelfde versie gezonge, zô iets as: "achtenzeuventig gaot nooit verlore..."

Ik zelf heb hier nie geloot, ik was toe deur m'n waark in Groninge ingeschreve. Dat heb ik aan de burgemêester geschreve en die zurgde dan dat 'r deur 'n aander voor je geloot wier, meschie dee-die dat zelf wel voor aale afwezige, dat weet ik nie meer. Nou, voor mijn was op êen nae 't hōgste nommer getrokke, dus ik zat goed. 'k Had toch vrijstelling gekrege omda'k koswinner was, maor daer wazze ok in die tijd hêel wat paperasse voor nôdig.

Krèk tegenover de Goedereloods lag de Theetuin, zô wier toe het café achteraan de Sesjonsweg genoemd. De leste caféhouwer die daer een bedrijf had, hiette Teunis van der Vlies, die lange tijd dirigent gewist is van de harrremenie-verêeniging "Sliedrecht". Ja, die Theetuin was vroeger overbekend. Daer kwam veul volk, ok al deurdats veul raazigers die van 't Station kwamme of d'r naer toe gonge, effe aanliepe.

In de tuin sting een muziektent waerin concerte wiere gegeve, en 'n kegelbaon. D'r wiere veul fêestelijkhede gehouwe en saeterdagsaeves was t'r van tijd tot tijd bal champêtre, daanse in de ope lucht betekende dat. Openbaore verkôpinge wiere d'r ok gehouwe, en aandere bijêenkomste. En ik kan me nog goed herinnere dat er zelfs Mormone 'n tijdjie kwamme spreke, maor die hebbe hier nooit aanhang gekrege. Tot 'n volgende keer!

